

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. София, 07.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 17.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **6546** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 433200-65620/06.07.2020 г. по описа на ОПП-СДВР от Е. П. Д. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ул. „П. планина № 6, вх. а, ет. 5, ап. 10, срещу мълчалив отказ за пререгистрация на МПС „ВАЗ 21214“, модел „Нива“ с рег. [рег.номер на МПС], като след подаване на жалбата е последвал изричен писмен отказ за пререгистрация на автомобила, обективиран в Писмо с рег. № 433200-66976/08.07.2020 г. на заместник-началникът на ОПП-СДВР.

В жалбата е посочено, че оспореният отказ е незаконосъобразен, тъй като правото на собственост върху МПС, чиято пререгистрация се иска, е придобито по давност и въз основа на влязло в сила съдебно решение № 61766/09.03.2020г. по гр.дело № 13250/2019г. по описа на СРС –I-во гражданско отделение, 161 състав. Сочи се, че са налице законовите предпоставки за пререгистрация на автомобила. Моли се оспореният отказ да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. С., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки. Не претендира разноски.

Ответникът – заместник-началникът на ОПП-СДВР – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. И., която моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Е. П. Д. е подал Заявление с вх. № 433200-48902/27.05.2020 г. по описа на ОПП-СДВР за пререгистрация на МПС „ВАЗ 21214“, модел „Нива“, номер на шаси ХТА21214061824832 и номер на двигател 212148503955, с рег. [рег.номер на МПС], цвят – син.

В заявлението е посочено, че МПС е било собственост на [фирма] /в ликвидация/, както и че върху МПС е наложен запор за обезпечаване на задължения на дружеството.

Към заявлението е приложено протоколно решение по гр. д. № 13250/2019 г. на СРС, ГО, 161 състав, с което е признато за установено по предявен от Е. П. Д. срещу [фирма] /в ликвидация/, положителен установителен иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 79 от ЗС, че ищецът Е. Д. е собственик по давност въз основа на давностно владение в периода 01.04.2012-06.03.2019 г. на следното МПС: лек автомобил марка „ВАЗ 21214“, модел „Нива“, с рег. [рег.номер на МПС], шаси ХТА21214061824832, двигател 212148503955

Подаденото заявление, ведно с приложените към него доказателства, са изпратени с писмо с рег. № 4332р-27565/01.06.2020 г. до Началника на О.-СДВР за становище има ли правно основание за предприемане на действия по промяна на собствеността, въз основа на представеното съдебно решение, при наличието на запори върху посоченото МПС от данъчната администрация и съдебните органи.

С писмо с рег. № 4332р-27565 Е. Д. е уведомен, че копие от подаденото от него заявление е изпратено по компетентност на юрисконсултите на СДВР за разглеждане и становище.

Изготвено е становище с рег. № 513р-52196/26.06.2020 г. от Началника на О.-СДВР, изпратено до началника на ОПП-СДВР, в което е посочено, че налагането на запор върху движими вещи на длъжника е една от видовете обезпечителни мерки, предвидени в ГПК и ДОПК. Запорът върху движими вещи е обезпечителна мярка, която публичните и съдебните изпълнители налагат с цел длъжникът да бъде лишен от възможността да се разпореди с вещта, като прехвърли правото на собственост върху нея на трето лице. Съгласно чл. 451, ал. 1 от ГПК, от момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или с вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава веща.

Пояснено е, че съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, промяна в регистрацията на превозни средства с наложен запор или друго законово ограничение се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението, или друг компетентен орган.

Отразено е, че лицето следва да представи документите за собственост върху автомобила пред органа, наложил запор върху същия, и след вдигането му да подаде заявление за пререгистрация на МПС в ОПП-СДВР.

Въз основа на полученото становище, до Е. Д. е изпратено писмо с рег. № 433200-66976/08.07.2020 г. на заместник-началника на ОПП-СДВР /оспореният

административен акт/, в което е указано, че автомобилът не може да бъде пререгистриран, поради наложен запор и в тази връзка, жалбоподателят следва да представи документите, удостоверяващи собствеността върху автомобила, пред органа, наложил запор върху него, и след вдигането му да подаде заявление за пререгистрация в ОПП-СДВР. Писмото представлява по същество изричен отказ за пререгистрация по подаденото от Е. Д. заявление.

По делото са представени като доказателства Заповед № 4332з-9221/14.11.2019 г., издадена от В. началник на ОПП-СДВР, с която е наредено комисар М. Ц. – изпълняващ длъжността В. зам.началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, при изпълнение на функциите си по подпомагане на В. началник на ОПП-СДВР ежедневно пряко да организира, възлага, непосредствено да ръководи и контролира дейността на 01 група „Административнонаказателна дейност“, 02 група „отчет на водачи на МПС“ при 03 сектор „Административно обслужване“ и 04 сектор „Пътни превозни средства“ към ОПП-СДВР, както и удостоверение за компетентност на М. Ц., видно от което към 08.07.2020 г. същият е заемал длъжността заместник-началник на ОПП-СДВР.

По делото е представена като доказателство справка по отношение на цитираното по-горе МПС, видно от която върху него има наложен запор с Постановление №П-2553-00-2824/2011г. от ТД на НАП-С. град по изпълнително дело №20147900400925 по описа на ЧСИ Р. М..

В хода на съдебното производство са приети,приложените по административната преписка писмени доказателства, допълнително са представени и от ответника и приети от съда писмени доказателства, относно компетентността на органа, издал оспореното писмо.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Предмет на настоящото съдебно производство е писмо с рег. № 433200-66976/08.07.2020 г. на заместник-началникът на ОПП-СДВР.

Според чл. 140, ал. 2 от ЗДвП, условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната.

Редът за регистриране и прекратяване на регистрацията на моторните превозни средства е регламентиран в НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредба № I-45/2000 г.), издадена именно на основание чл. 140, ал. 2 от Закона за движение на пътищата. По арг. от чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. компетентни органи да извършват регистрацията и пререгистрацията на превозните средства, са звената "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР (ОДМВР) по постоянния адрес на

собственика. Следователно органът, който е компетентен да се произнесе по искането за пререгистрация на МПС е началникът на отдел "Пътна полиция" - СДВР.

Процесното писмо е издадено от – заместник-началника на ОПП-СДВР, съобразно надлежно оправомощаване от Началника на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, съобразно предоставените му законови правомощия. По делото е приета като писмено доказателство Заповед № 4332з-9221/14.11.2019 г., издадена от В. началник на ОПП-СДВР/лист 54 от делото/, с която е наредено М. Ц. - изпълняващ длъжността В. зам.началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, при изпълнение на функциите си по подпомагане на В. началник на ОПП-СДВР ежедневно пряко да организира, възлага, непосредствено да ръководи и контролира дейността на 01 група „Административнонаказателна дейност“, 02 група „отчет на водачи на МПС“ при 03 сектор „Административно обслужване“ и 04 сектор „Пътни превозни средства“ към ОПП-СДВР. Представено е и удостоверение за компетентност на М. Ц., видно от което към 08.07.2020 г. същият е заемал длъжността заместник-началник на ОПП-СДВР. В тази връзка съдът приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Същото отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактически и правни основания за постановения отказ.

Относно материалната законосъобразност на оспореното писмо:

Според чл. 14, ал. 1 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства /наричана за краткост по-долу Наредбата/, промяна в регистрацията се извършва при изменение на данните за превозното средство и собственика, посочени в свидетелството за регистрация, смяна на регистрационния номер, продължаване срока на валидност при временна регистрация, регистриране на ПС като "историческо".

В случая, е налице промяна на собственика на МПС, по силата на влязло в сила съдебно решение, с което е признато за установено по предявения от Е. Д. срещу [фирма] /в ликвидация/ положителен установителен иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 79 от ЗС, че лицето е собственик по давност въз основа на давностно владение на МПС „ВАЗ 21214“, модел „Нива“, рег. [рег.номер на МПС] . Това обстоятелство не се оспорва от ответника. Налице е предпоставка за подаване на заявление за пререгистрация на цитираното МПС, съобразно нормата на чл. 14, ал. 1 от Наредбата. Едновременно с това, безспорно е и обстоятелството, че по отношение на същия автомобил има наложен запор с Постановление на ТД на НАП-С. град, който не е отменен.

Според чл. 201, ал. 3 от ДОПК, когато запорът се налага върху моторно превозно средство, съобщение за наложения запор се изпраща до органите на Министерството на вътрешните работи. Не се допуска промяна на регистрацията преди вдигането на запора.

Това правило е доразвито и в разпоредбата на чл. 143, ал. 13 от ЗДвП, според която, промяна в регистрацията на превозни средства с наложен запор или друго законово

ограничение се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението, или на друг компетентен орган. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредбата. Двете разпоредби въвеждат императивно специални предпоставки за промяна в регистрацията на МПС за превозни средства с наложен заповор. Видно от представената по делото справка относно МПС, по отношение на което е поискана пререгистрация от жалбоподателя, върху същото е наложен заповор. Няма данни заповорът да е вдигнат, нито да е получено разрешение от компетентен орган. Според разпределението на доказателствената тежест по чл. 170, ал. 2 от АПК, жалбоподателят следва да докаже отмяната на заповора или получаването на разрешение от съответния орган. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства в тази насока, нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, поради което правилно административният орган е съобразил данните в изготвената справка и е отказал пререгистрация на МПС по подаденото от жалбоподателя заявление. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че цитираните правни норми, а именно чл.143 ал.13 от ЗДВП и чл.8 ал.3 от Наредбата са неприложими в конкретния случай. В тези законови разпоредби не е въведен разграничителен критерий свързан с начина на придобиване правото на собственост – покупко – продажба, дарение, давност, респективно признаване правото на собственост, придобита по давност чрез влязло в сила съдебно решение. Императивна е и нормата на чл.201 ал.3 от ДОПК.

За спазването на изискванията, установени с чл. 143, ал. 13 от ЗДВП, както и с чл. 8, ал. 3 от Наредбата, административният орган е длъжен да следи служебно, тъй като това са императивни норми и не допускат изключения. Когато се установи, че върху МПС има наложен заповор или друго законово ограничение и при липса на данни за вдигането му или за получено разрешение от компетентен орган, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да откаже исканата промяна в регистрацията на МПС. Безспорното наличието на заповор преди придобиването на МПС от жалбоподателя на основание влязло в сила съдебно решение, признаващо правото му на собственост, при липса на доказателства за отпадането му или за получено разрешение от компетентен орган, е основание за отказ от промяна на регистрацията по подаденото заявление.

Следва да се отбележи, че за жалбоподателя, като лице придобило движимата вещ, върху която е наложен заповорът, възниква правен интерес да поиска неговото заличаване. За него съществуват две възможности- да поиска отмяна на заповора или писмено разрешение от органа, постановил обезпечителната мярка. След като се снабди с доказателства за вдигането на заповора или получи разрешение от съответния орган, няма пречка да подаде ново заявление за пререгистрация на придобитото МПС, както правилно е отбелязано и в процесното писмо.

С оглед изложеното, оспореното писмо, обективиращо отказ за пререгистрация на цитираното МПС по подадено от жалбоподателя заявление, е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, определено съобразно нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд

София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № 433200-65620/06.07.2020 г. по описа на ОПП-СДВР от Е. П. Д. с с адрес: [населено място], ул. „П. планина № 6, вх. А, ет. 5, ап. 10, срещу отказ за пререгистрация на МПС „ВАЗ 21214“, модел „Нива“ с рег. [рег.номер на МПС] , обективиран в Писмо с рег. № 433200-66976/08.07.2020 г. на зам. началника на ОПП-СДВР.

ОСЪЖДА Е. П. Д. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ул. „П. планина № 6, вх. а, ет. 5, ап. 10, да заплати на ОПП-СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: